

Factsheet 5. Alles-of-niets benadering

Het geheel terugvorderen indien de eigen bijdrage niet volledig betaald was, is tot de uitspraken van de Raad van State van 23 oktober 2019 de gangbare wettelijke praktijk die meermalen door rechtbanken en Raad van State is bevestigd:

- Nummer 10 op de lijst van schrijnende gevallen (augustus 2019): er werd –voor de uitspraak van de RvS- gezocht naar oplossingen. Uit document schrijnende gevallen:
 - *(Tijdige) betaling van alle kosten, m.u.v. afrondingsverschil. Geen recht als later betaald etc. >overleg met MinFin loopt over proportionaliteit (welke ruimte? Bij betaling deel kosten ook deel KOT-recht?), daarbij ook de insteek om het 'interne beleid' rond betalingsregelingen met KOO's etc tot 'echt beleid' te maken (en te publiceren).*
 - *In overleg met het ministerie en met SZW is het recht op KOT bij niet volledige betaling van de opvangkosten uitgeprocedeerd tot aan de RvS. Uitspraak RvS houdt in dat als een deel van de kosten niet betaald is er geen recht is op KOT. Alle kosten moeten – conform uitspraak van RvS - binnen een redelijke termijn na afloop van het jaar betaald zijn. Dit is ook door de RvS bevestigd.*
- **9/7/14:** Uitspraak RvS bevestigt het **alles of niets karakter** van de Awir (Wko art 1.5, Awir art. 26). Dat de ouder kan aantonen dat zij een deel van de kosten van KOT over 2009, te weten bemiddelingskosten, wel heeft voldaan, betekent niet dat zij aanspraak kan maken op een evenredig lager voorschot. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie uitspraak hierboven) bestaat geen aanspraak op KOT indien de VO niet kan aantonen dat het volledige bedrag aan kosten ook daadwerkelijk heeft betaald.
- **14/12/16:** Opnieuw over alles of niets karakter van de TSL wetgeving. RvS oordeelt dat BD **niet proportioneel kan matigen** (geen aanspraak maken op het deel waarvoor de kosten kunnen worden aangetoond).

De RvS uitspraken van 23/10/19 maken aan het oude alles-of-niets-karakter van de werking van de regelgeving rondom de kinderopvangtoeslag en de uitleg die in de rechtspraak en de uitvoering aan die regelgeving werd gegeven een einde (het rapport van Donner onderschrijft die proportionele benadering).

- **23/10/19:** RvS uitspraken in twee zaken, waarmee jurisprudentie over terugvorderen toeslagen fundamenteel is gewijzigd. In de praktijk is gebleken dat de gevolgen van strenge uitleg van de wet voor burgers ernstig kan zijn. Nieuwe jurisprudentie betekent dat toeslagen voortaan **proportioneel** worden vastgesteld: men krijgt waar hij recht op heeft.

Snels verzoekt tijdens het debat van 4 december om daar nog voor het kerstreces een reactie op te geven. Stas Snel informeert Kamer dec 19 over voornemens. 14 april wordt de spoedwetgeving aangekondigd. Op 1 juli worden mede via de Wet hardheidsaanpassing Awir (art. 9b), onderhavig wetsvoorstel en verschillende lagere regelgeving bepaalde hardheden weggenomen:

- **1/7/20 Wet Hardheidsaanpassing Awir.** Met de uitbreiding van de bestaande hardheidsclausule in de Awir wordt het mogelijk om tegemoet te komen aan die gevallen waarin de toepassing van wet- en regelgeving op het gebied van toeslagen in de toekomst leidt tot **niet voorziene en niet beoogde gevolgen**. Op basis van de hardheidsregeling kunnen ouders die **langer dan vijf jaar geleden** zijn geconfronteerd met een **disproportioneel hoog teruggevorderd** bedrag, het bedrag aan kinderopvangtoeslagen dat – met toepassing van de nieuwe jurisprudentie – ten onrechte is teruggevorderd **alsnog ontvangen**.
- Deze in het verleden ontstane terugvorderingen die **onredelijk, onbillijk en onevenredig** worden geacht kunnen nu worden **hersteld**. Dit vindt plaats door onder andere het recht op kinderopvangtoeslag alsnog **proportioneel vast te stellen** via herziening (< 5jaar) of als onderdeel van de **hardheidstegemoetkoming** (> 5 jaar) of door middel van het alsnog matigen van de terugvordering bij **bijzondere omstandigheden** via herziening (< 5 jaar).